

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Asti (Italien) den 30. juni 2021 — WP mod Istituto nazionale della previdenza sociale og Den Italienske Republik

(Sag C-404/21)

(2021/C 357/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Asti

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WP

Sagsøgte: Istituto nazionale della previdenza sociale og Den Italienske Republik

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 45 TEUF og 48 TEUF samt artikel 4 TEU, artikel 11 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i EU og artikel 8 bilag IIIa til ansættelsesvilkårene for ansatte ved ECB fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning eller en national administrativ praksis, hvorefter en arbejdstager i en medlemsstat, som har indbetalt bidrag til den nationale socialsikringsinstitution, og som på nuværende tidspunkt arbejder i en EU-institution, såsom ECB, ikke til denne institutions pensionsordning kan overføre de bidrag, som vedkommende har indbetalt til hjemlandets nationale socialsikringsordning?
- 2) På baggrund af svaret på det første spørgsmål ønskes oplyst, om det er muligt at overføre pensionsbidrag, selv om der ikke er vedtaget en national gennemførelsesforanstaltning eller indgået en særskilt aftale mellem den medlemsstat, hvori arbejdstageren er statsborger, eller arbejdstagerens pensionsinstitut, på den ene side, og EU-institutionen, på den anden side?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 2. juli 2021 — Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) og Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) mod Premier ministre og Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

(Sag C-407/21)

(2021/C 357/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) og Consommation, logement et cadre de vie (CLCV)

Sagsøgte: Premier ministre og Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer fortolkes således, at denne bestemmelse pålægger en arrangør af en pakkerejse⁽¹⁾ i tilfælde af opsigelse af aftalen at yde refusion i form af et pengebeløb af alle de betalinger, der er foretaget i forbindelse med pakkerejsen, eller således, at den tillader en tilsvarende refusion, navnlig i form af et tilgodehavende, der svarer til beløbet af de foretagne betalinger?